

---

# Táhneme za jeden provaz. To v povinných předmětech nezažijete

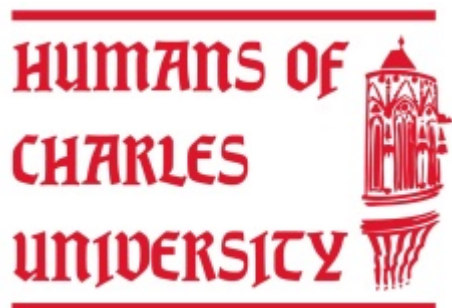
---

## Táhneme za jeden provaz. To v povinných předmětech nezažijete

**Jana Bezoušková Paulů** vede taneční skupinu **Možná white coat**, složenou ze studentů FaF a LF v Hradci Králové UK, kteří si tanec zapisují jako volitelný předmět v rámci tělesné výchovy. Na jaře měli soutěžit na mistrovství Evropy CDO soutěže mezi profesionálními tanečními skupinami konané poprvé v ČR, ovšem kvůli koronavirové pandemii bylo zrušeno. Mezi jejich největší úspěchy patří 1. místo z mistrovství ČR Czech Dance Organization 2019 s choreografií „Ledové království“ a 1. místo z mistrovství Čech CDO roku 2016 s choreografií „Saxofon, proč ne?“. Obě formace byly mixem standardních a latinskoamerických tanců.



Jana Bezoušková vystudovala Pedagogickou fakultu Univerzity Hradec Králové – obor biologie a tělesná výchova, jako učitelka však nikdy nepracovala, malé děti učila pouze tanci. „Učila jsem na několika základních i středních školách ještě při studiu, ale tato práce mi spadla z nebes,“ říká. Přes deset let vyučuje tělesnou výchovu vysokoškoláky Farmaceutické a Lékařské fakulty v Hradci Králové UK a Univerzity Hradec Králové. Vedle tance učí plavání, volejbal, dance aerobik, Taebo, salsu pro jednotlivce, zumbu, jumping, stolní tenis, kondiční cvičení a fitness, ještě má v plánu v příštích letech přidat latinu pro jednotlivce, běh a koloběžky.



Pracuje při mateřské a většinu tréninků absolvuje i se svými dětmi. „V tělocvičně bývá takový mumraj, že se tu ti tři moji kluci v pohodě ztratí,“ směje se drobná blondýnka, zatímco pohupuje v náručí čtyřměsíčního Martínka. Dva starší syny,

třiletého Jiříka a pětiletého Toníka, mezitím hlídá o patro výš v hlavní budově katedry tělesné výchovy FAF a LF v Hradci Králové UK její manžel a vedoucí katedry Jiří Bezouška.

### **Nominace na mistrovství Evropy**

„Baví mě to, jinak bych to nedělala. Sama se studenty tančím,“ říká uprostřed tělocvičny v hradeckém Záměstí, jejíž zdi rámuje po jedné straně zrcadla a na protější visí fotky ze soutěží, jichž se její taneční skupina Možná white coat účastní od roku 2010 a téměř pokaždé si z nich odnese nějakou medaili. Nominaci na mistrovství Evropy by si vysloužili vedle letoška i loni, ale ani na jedno se nedostali. Teď na jaře ho zrušili kvůli koronaviru, v roce 2019 se zase odehrávalo za hranicemi, a tak nebylo možné se ho zúčastnit z časových i finančních důvodů. „Letos jsme měli opravdu šikovnou skupinu a velké ambice, ale bohužel...“ komentuje to Bezoušková s tím, že účast v soutěžích není nikdy na začátku akademického roku jejím primárním cílem. Důležité je poskládat skupiny jednotlivců pro hip hop a páry pro standard a latinskoamerické tance tak, aby všichni studenti našli uplatnění a aby je tanec bavil.

### **Dávno dostudovali a stále trénují**

Vede dvě skupiny zhruba o dvaceti (hip hop) a třiceti (standard) lidech, které se logicky každoročně obměňují, a tak musí vždy v říjnu začínat výuku znovu od základů. „Pokaždé přijde někdo nový, tancem nepolíbený, a pak je samozřejmě náročné ho do pohybu vpravit, ale myslím, že se mi to daří. Když už někoho ‘klofnu’, zůstane s námi opravdu těch pět let. Mám tu i vystudované lékaře a farmaceuty, kteří stále dochází na tréninky a jsem za ně moc ráda. Nováčky hodně chválím, aby viděli pokroky, dodávám jim sebedůvěru a jistotu. Chci, aby cítili radost z pohybu. To je úplně zásadní motivace, proč u tance setrvat,“ vysvětluje pedagožka.



Nejtěžší je najít kluky, kteří by šli tančit i bez předchozích zkušeností. Ale i to se většinou podaří. „Přemluví je holky, které po tanci prahnou, a pokud opravdu nedokáží zlanatit někoho ze spolužáků, dovoluji jim přivést si třeba přítele. Pokud partnera neseženou, jdou na hip hop, a i když to není zrovna jejich šálek kávy, zjistí, že je to super a je zde výhoda, že ho mohou trénovat samy,“ vysvětluje Jana Bezoušková. Ačkoli je předmět dvousemestrální, hodiny tance probíhají hlavně v zimním semestru, během něhož se trénuje na školní plesy. To pak studenti cvičí dvě a půl hodiny týdně a před vystoupením i o víkendech. V letním semestru pak mají větší klid a čas na zkoušky.



### Tančí, protože chtějí

„Není to jen o trávení času v tělocvičně, ale je také nutné namíchat hudbu, navrhnout a našít kostýmy a to mi zabere nespočetně hodin práce. Do veřejného vystoupení nikoho nenutím. Jsou lidé, kteří přijdou s tím, že se chtějí naučit základy tanců, ale nestojí o to se jimi prezentovat, což respektuji. Stejně tak u soutěží říkám: ‘Podpořím vás, natrénujeme, ale vyžadují plné nasazení, ne že mi pak někdo přijde, že kvůli tréninku na soutěž neudělal zkoušku...’ Závody jsou hlavně o osobní motivaci a chuti makat víc, než je třeba pro získání kreditu. Pokud tohle v sobě studenti nemají, a já to chápu – studium je opravdu náročné, nemá cenu se do soutěží pouštět,“ říká Jana Bezoušková. Tanec je pro ni evidentně osobní záležitost a stejně tak výuka, která u ní probíhá úplně jinak než v povinných předmětech – je osobnější a víc o radosti než povinnostech. „Mám studenty mnohem víc pod kůží,“ přiznává Jana Bezoušková. „Když vidíte, jak jsou nervózní z vystoupení, jak dobrovolně dřou, protože chtějí, a ne že musí... Jsme si mnohem blíže a táhneme za jeden provaz. To v povinných předmětech většinou nezažijete.“

#### Mgr. Jana Bezoušková Paulů

Vystudovala obor Biologie a Tělesná výchova pro střední školy a obor Tělesná výchova pro základní školy na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové. Nyní vyučuje na katedře tělesné výchovy Lékařské fakulty v Hradci Králové UK, Farmaceutické fakulty v Hradci Králové UK a externě na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové. Je kvalifikovanou instruktorkou všech tanečních disciplín, instruktorkou BOSU, lyžování, snowboardingu, má osvědčení ke kompletnímu výživovému poradenství.

#### Taneční skupina Možná white coat

1. místo z mistr. ČR CDO z roku 2019 s choreografií „Ledové království“
1. místo z pohárové soutěže DanceBOX 2016 velmi povedená formace „Tučňáččí život“
4. místo z mistr. Čech CDO roku 2016 s choreografií „Saxofon, proč ne?“
2. místo z mistr. Čech CDO roku 2015 s choreografií „Charlie“